

Publicerad 2019-08-29 23:18 av Elleholm

En gång för mycket

Du står där kvar,
så stilla i regnet,
varje droppe pärlar sig,
ramlar av.

Som om det var,
Ovärdigt och förmätet,
att ens att röra dig,
Onåbar.

Jag väntar i värmen,
torr och sprucken,
ett falnande krus.
Jag böjer mig inte.

Du vänder blicken,
jag hör sucken,
ett slocknande ljus.
Du behöver mig inte.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elleholm med Poeter.se id #130067 innehar upphovsrätten